„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za Inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. ... insercyi 30 ...
Przesyłki franco ... biera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye ... od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 63. Poniedziałek 16. Marca 1868. Rok wydania 58.

Część urzędowa.

Szematyzm królestw Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem krakowskiem opuścił właśnie prasę.

Takowy można nabyć we wszytkich urzędach powiatowych i w ekonomacie c. k. dyrekcyi skarbowej (przy ulicy Łyczakowskiej Nr. 521$^{3}/_{4}$).

Cena egzemplarza wynosi 1 złr. 80 cent.

We Lwowie dnia 12. marca 1868.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów Rady szkolnej krajowej.

Posiedzenie IX. dnia 9. marca 1868.

Na tem posiedzeniu traktowano o projekcie do ustawy o urządzeniu zakładów nauczycielskich dla szkół ludowych.

Posiedzenie X. dnia 14. marca 1868.

1. Rada postanowiła wydać i rozesłać gminom żydowskim utrzymującym szkoły konfesyjne następujące rozporządzenie:

Zgodnie z ustawą o języku wykładowym z dnia 22. czerwca 1867, tudzież na podstawie orzeczeń, złożonych tak przez różne gminy żydowskie, kahały jak i rzeczoznawców; pragnąc zresztą, aby wszystkie zmiany w szkołach żydowskich odpowiadały o ile możności życzeniom izraelickiej ludności, a zarazem nie szkodziły głównym celom szkoły przez utrudnianie i tamowanie nauki: postanawia Rada szkolna, dla tych szkół żydowskich, w których utrzymujący językiem wykładowym polski język mieć pragną, co następuje:

1. Językiem wykładowym jest język polski.

2. Język ten staje się wykładowym stopniowo t. j. od r. szkolnego 186$^{8}/_{9}$ w I. klasie, od r. 186$^{9}/_{70}$ w II. klasie, od r. 187$^{0}/_{1}$ w III. klasie, od r. 187$^{1}/_{2}$ w IV. klasie.

Rada szkolna zastrzega sobie prawo wprowadzenia języka polskiego jako wykładowego już i do II. klasy w r. 186$^{8}/_{9}$, a zatem i do dalszych klas o rok wcześniej w tych szkołach, gdzie to na podstawie orzeczenia inspektora szkolnego w porozumieniu z odnośnem zgromadzeniem nauczycielskiem da się z pożytkiem dla udzielanych nauk przeprowadzić.

3. Nauka religii i język hebrajski („nauka religii w połączeniu z biblią“) poczytuje się za jeden przedmiot szkolny. Będzie on udzielany w tym języku, którego dla swych dzieci, uczęszczających do szkoły, większość rodziców zażąda.

4. Język niemiecki jako przedmiot obowiązkowy następuje od klasy II.

5. Dla szczegółowych przedmiotów i klas ustanawia się następujący rozkład godzin:

Przedmioty	kl. I. Chłopcy	kl. I. Dziewczęta	kl. II. Chłopcy	kl. II. Dziewczęta	kl. III. Chłopcy	kl. III. Dziewczęta	kl. IV. Chłopcy	kl. IV. Dziewczęta
Religia w połączeniu z biblią	7	4	7	4	8	4	8	4
Język polski	10	10	9	9	8	9	7	8
Język niemiecki	—	—	6	6	5	5	6	6
Rachunki	3	3	3	3	3	3	3	3
Pisanie	3	3	3	3	3	3	3	3
Geografia	—	—	—	—	2	2	2	2
Rysunki	—	—	—	—	2*	—	2*	—
Roboty ręczne	—	6*	—	6*	—	6*	—	6*
Liczba godzin tygodniowo	23	20	28	25	29	26	29	26

*) Nota. Rysunki i roboty ręczne mają być udzielane w godzinach rekreacyi.

6. Tym szkołom żydowskim, w których nauka języka polskiego najbardziej dotąd jest zaniedbaną, przydzielani będą nauczyciele zupełnie biegli w języku polskim bez względu na ich religię.

7. Uregulowanie szkółek talmudycznych (chederów) i przymusu szkolnego, tudzież kształcenie nauczycieli ludowych i izraelickich w urządzić się mających seminaryach pozostawia się do osobnych rozporządzeń.

Z pod powyższych postanowień wyjętą jest szkoła żydowska na Kaźmierzu w Krakowie, dla której osobne wyjdzie rozporządzenie.

II. Wszystkie zasadnicze uchwały Rady szkolnej krajowej ogłaszane będą w Dzienniku praw i rozporządzeń krajowych.

III. Z przyczyny specyalnego zapytania, Rada zawiadomi wszystkie dyrekcye szkół średnich, że klasa z ruskiego języka, wpływa na ogólną klasę u tych uczniów, dla których nauka tego języka jest (względnie) obowiązującą.

IV. Następnie traktowano w dalszym ciągu projekt do ustawy o zakładach nauczycielskich.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

z d. 9., 17. i 24. stycznia, dalej z d. 3., 12., 21. 24., 27. i 28. lutego r. b.

(Dokończenie.)

W skutek próśb, wniesionych przez kilka wydziałów powiatowych wystosował Wydział krajowy przedstawienie do c. k. Namiestnictwa, ażeby radom powiatowym na pokrycie pierwszych potrzeb udzielić zaliczek ze skarbu państwa. Podług oznajmienia prezydyum c. k. Namiestnictwa rada ministeryalna nie uwzględniła tego przedstawienia, znajdując, że sprzeciwiałoby się powadze i znaczeniu autonomicznych instytucyi, żeby zaraz w pierwszych początkach ich działalności odsełać je do pomocy rządowej, zwłaszcza, że nie godzi się wątpić, że rady powiatowe, odwołując się do uczuć obywatelskich swych członków, potrafią zdobyć potrzebne na urządzenie się zaliczki, a przy tem podnosząc, że w obecnym położeniu skarbu państwa wszelkie odwoływanie się do jego pomocy, nie będące niezbędnem, musi być uniknionem.

Na wezwanie c. k. Namiestnictwa o udzielenie zdania, czyli uchwała rady powiatowej w Rudkach z dnia 20. grudnia 1867, nakładająca na potrzeby powiatu w r. 1867 dwa centy od każdego złr. w. a. uważaną być może za obowiązującą, oświadczono, iż zdaniem wydziału krajowego nie można utrzymywać, by uchwała ta nakładała dodatek powiatowy za czas już ubiegły, gdyż podatki rządowe ściągane bywają z dołu po upływie kwartału, że zatem rada powiatowa przez powzięcie tej uchwały nie przekroczyła bynajmniej swego upoważnienia, bo według §. 23. ust. o reprezentacyi powiatowej może ona nakładać roczne 10%, a zatem na kwartał 2$^{1}/_{2}$ c. od złr. — Zarazem zażądano, ażeby c. k. Namiestnictwo poleciło ściągnienie dodatku tego jako niedoboru z r. 1867.

Wskutek polecenia Sejmu krajowego względem wypracowania wniosku na zmniejszenie podatku spadkowego od spadków włościańskich uchwalono przedłożyć bezpośrednio ministerstwu skarbu w formie memoryału wniosek, wykazujący szczegółowo całą wadliwość i niesłychane przeciążenie teraźniejszej ustawy, z prośbą, o zniesienie takowej i radykalną reformę całego ustawodawstwa co do wymiaru należytości skarbowych, alternatywnie zaś, gdyby takowa w krótkim czasie nastąpić nie mogła, przynajmniej o wydanie nowelli co do podatku spadkowego od majątków włościańskich.

W razie, gdyby wniosek ten do chwili zwołania Sejmu krajowego nie przyszedł do dyskusyi w radzie państwa, postanowiono przedłożyć go Sejmowi.

Na zapytanie c. k. Namiestnictwa, czyli z pustek dawniej rustykalnych, będących w posiadaniu dworów, winien być opłacany gminny dodatek do dopatku, oświadczono, iż zdaniem Wydziału krajowego dodatek ten nie powinien być płaconym, albowiem §. 1. ust. o obszarach dworskich nie postanawia, iż grunta dominikalne stanowią obszar dworski, lecz używa wyrazu posiadłość dominikalna, a ponieważ tak zwane pustki rustykalne na mocy patentu o wymierzeniu indemnizacyi przeszły prawnie w posiadanie dworów, i stały się przez to attynencyą kompleksu dominikalnego, zatem i prawo posiadania tych pustek jako części składowej jest częścią praw tego obszaru.

Uchwałę wydziału powiatowego w Horodence w sporze między właścicielem obszaru dworskiego w Obertynie i tameczną gminą o wykonywanie jurysdykcyi na placach i ulicach, zniesiono dla braku kompetencyi, i odesłano strony sporne do właściwych władz.

Zbadawszy przesłane sobie przez Wydział krajowy do rozpoznania trojakie formularze statutów dla kas pożyczkowych, czyli funduszu zapomogi gminy, w miarę miejscowych stosunków i składu ludności zastosowywać się mające, zawiadomiło c. k. Namiestnictwo Wydział krajowy, że przeciw tym formularzom nie ma nic do zarzucenia, i że zostawiając Wydziałowi krajowemu odpowiednie w tym względzie postanowienia, zastrzega sobie tylko, ażeby o każdem zezwoleniu na utworzenie takiego miejscowego instytutu zostało zawiadomionem i otrzymało oraz odpis zastosowanego statutu, by właściwemu urzędowi powiatowemu polecić nadzór w myśl §§. 104 i 105 ust. gm., jako też, ażeby w każdym razie, gdyby zaszły inne jakie, dotyczącemi formularzami nie objęte postanowienia, statut c. k. Namiestnictwu do zatwierdzenia przedłożonym został. Wydział krajowy przesłał zatem okólnikiem wszystkim wydziałom powiatowym po dwanaście drukowanych exemplarzy każdego z wzmiankowanych trzech wzorów dla statutów, wyrażając przytem nadzieję, iż dołożą wszelkich starań i jak największej gorliwości w nakłanianiu gmin do zakładania kas pożyczkowych i rozpowszechnienie ile możności tej tak zbawiennej instytucyi. — Gdy do utworzenia gminnej kasy pożyczkowej, jeżeli gmina przyjmie w całości jeden z udzielonych wzorów statutu, w czem wypada pozostawić jej wszelką swobodę, potrzebnem teraz tylko pozwolenie wydziału powiatowego na użycie gminnego funduszu na uposażenie kasy i zatwierdzenie przez wydział powiatowy przyjętych przez gminę statutów, przeto udzielono wydziałom powiatowym szczegółowa instrukcyę, jakie w tym celu zachowane być winno postępowanie.

Mianowicie zwrócono uwagę wydziałów powiatowych, ażeby starannie badały naturę przeznaczonego przez radę gminną na założenie kasy pożyczkowej funduszu i przedewszystkiem ściśle przestrzegały, by nie obracano na ten cel funduszów, któreby nie były własnością gminy, ale własnością gminnych zakładów. Fundusze takie mogą być wprawdzie następnie lokowane na procent w kasie pożyczkowej za formalnym, przez zawiadowców kasy wystawionym kwitem, ale nie mogą one tworzyć funduszu zakładowego kasy. Jedynie z kar policyjnych i z taks za pozwolenie tańców z muzyką powstałe fundusze, przeznaczone prawnie dla funduszu zapomogi w gminie, mogą służyć obok innych, gminny majątek stanowiących funduszów do zakładania kas pożyczkowych.

Na zawiadomienie c. k. sądu krajowego lwowskiego, że nie może podzielać zdania Wydziału krajowego, jakoby kapitał indemnizacyjny 94.000 złr., w depozycie sądowym znajdujący się, był majątkiem zakładem narodowego imienia Ossolińskich i do zarządu Wydziału krajowego należał, albowiem dobra fundacyjne stanowią zdaniem sądu gatunek fideikomisu, a zatem kapitał ten w tym sądzie fideikomisaryczym pozostać musi — oświadczono temuż c. k.

sądowi krajowemu z odwołaniem na szczegółowe ustępy dotyczących ustanowień, iż zapatrywanie się jego jest zupełnie mylnem, gdyż dobra te stosownie do woli fundatora i na mocy tychże ustanowień są własnością prywatną zakładu, nie zaś fideikomisem, ani też gatunkiem fideikomisu, a zatem też i c. k. sąd krajowy nie może być sądem fideikomisarycznym. Zarazem odpowiedziano c. k. sądowi krajowemu, że Wydział krajowy stosownie do wyraźnego postanowienia fundatora, iż dobra fundacyjne pod żadnym warunkiem ani obciążane, ani alienowane być nie mogą, oświadczyć się musi przeciw uwzględnieniu prośby, wniesionej przez p. Antoniego Broniewskiego, kuratora ekonomicznego dóbr funduszowych o pozwolenie podniesienia na melioracyę dóbr kwoty 20.000 złr. z powyższego kapitału indemnizacyjnego.

C. k. Namiestnictwo zatwierdziło dokument fundacyi stypendyów ś. p. Waleryana Krzeczunowicza dla uczniów szkoły rolniczej w Dublanach. Celem rozdania dwóch stypendyów z tej fundacyi zarządzono odpowiednie do postanowień aktu fundacyjnego stosowne przygotowania.

Zamianowano ks. Stanisława Kastorego, proboszcza obr. rz. kat. w Brzozdowcach, pełnomocnikiem fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka do komisyi serwitutowej względem praw służebnych poboru drzewa i paszenia bydła w lasach dworskich do Czyżyc należących.

Zawiadomiono dyrekcyę galicyjskiego zakładu ciemnych we Lwowie i księcia Jerzego Czartoryskiego, iż tenże zamianowanym został przez potomka tegoż zakładu na opróżnioną po ś. p. Henryku hr. Fredrze posadę dyrektora zakładu.

Na podanie komitetu szkolnego w Siedlkowie o wyjaśnienie niektórych wątpliwości §§. 9. i 10. ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 oświadczono, iż zdaniem Wydziału krajowego między §§. 10. i 9. tejże ustawy nie ma sprzeczności, albowiem rozrachowanie między obszarem dworskim z jednej, a gminą z drugiej strony, następuje wedle ilości dusz, suma zaś, wypadająca z tego obrachunku na gminę rozkłada się w gminie w ten sam sposób, jak inne potrzeby (§§. 72. 88. u. g.) — Biorąc za podstawę definicyę o obszarze dworskim, w §. 1. ust. o obsz. dwor. zawartą, wynika że parobcy dworscy, siedzący na ogrodach rustykalnych nie należą do obszaru dworskiego; że ludność zamieszkałą na niegdyś dominikalnym gruncie, a będącym dziś jej własnością, należy zaliczać do gminy; nakoniec, że ludność zamieszkała na niegdyś dominikalnym gruncie, a dziś jeszcze będącym własnością dworu, opłacająca czynsz do dworu, a nie pozostająca w służbie dworskiej, należy do obszaru dworskiego.

Na wniosek komisyi wydelegowanej przez Wydział krajowy do rokowań ze rządem względem odbioru dróg krajowych, obwodowych i powiatowych w zarząd władz autonomicznych, jakoteż względem mających się wydać z tego powodu postanowień przechodnich, przyjęto warunki ze strony rządu podane z niektóremi przez delegatów proponowanemi dodatkami, i upoważniono ich zarazem do spisania dotyczącego protokołu.

Na zapytanie Wydziału powiatowego w Nadwórnie, czyli droga powiatowa ze Stanisławowa na Tyśmieniczany do Nadwórny, a ztąd na Zieloną przez Karpaty do Königsfeld na Węgrzech, nie zostanie uznaną za drogę krajową, lub czy Wydział krajowy nie uznałby za stosowne, na wykończenie tej drogi ze Zielony do Königsfeld udzielić subwencyi z funduszu krajowego, odpowiedziano, że Wydział krajowy nie przypisuje tej drodze powiatowej takiej ważności, ażeby zalecać Sejmowi krajowemu uznanie jej za drogę krajową i z tego też powodu do udzielenia subwencyi z funduszu krajowego przychylić się nie może.

Nie uwzględniono prośby gminy Iwonicz o darowanie zaliczki, udzielonej z funduszu krajowego w kwocie 500 złr. na budowę drogi gminnej, prowadzącej do zakładu zdrojowego, i uznanie tej drogi za krajową. Rozłożono atoli gminie spłatę rat na dwa lata, począwszy od października 1868 r.

Na budowę drogi gminnej karpacko-wełdziskiej zaasygnowano subwencyę w kwocie 10.000 złr., a na budowę drogi gminnej z Dembicy do Nadbrzezia 33.000 złr.

Zważywszy, iż dozór policyjny nad miarami i wagami na mocy §. 27 lit. e. nowej ustawy gminnej przeszedł w zakres działania gmin, postanowiono udać się do c. k. Namiestnictwa o zarządzenie, ażeby znajdujące się u władz rządowych wagi i miary w celu sprawowania cementowania przez gminy oddane zostały reprezentacyom powiatowym.

Podanie komisyi zarządzającej Instytutem ubogich i chorych w Tarnowie o pozwolenie dewinkulowania i sprzedaży obligacyi w imiennej wartości 5000 złr., albo udzielenie pożyczki z funduszu krajowego w kwocie 3000 złr. na pokrycie kosztów budowy tamecznego szpitalu publicznego odstąpiono c. k. Namiestnictwu z oświadczeniem, iż Wydział krajowy do udzielenia pożyczki przychylić się nie może, zaś przeciwko udzieleniu pozwolenia na sprzedaż obligacyi nie ma nic do zarzucenia.

Na odezwę c. k. Namiestnictwa w przedmiocie udzielenia z funduszu krajowego jakiejkolwiek subwencyi, bądź zaliczki pieniężnej celem urządzenia i utrzymania publicznego szpitala w Złoczowie na dalszy czas od 1. czerwca 1868, aż do zamierzonego wybudowania i urządzenia tamże nowego szpitala, odpowiedziano, iż Wydział krajowy do utrzymania tego szpitala jako zakładu lokalnego nie jest obowiązany, ani też do takiego obciążenia funduszu krajowego przez wzgląd na zbyt szczupłe siły onegoż przychylić się nie może.

Celem rozpoczęcia budowy nowego domu obłąkanych w Kulparkowie z początkiem wiosny, rozpisano licytacye ofertowe na oparkanienie i plantowanie miejscowości pod budowę przeznaczonej, dalej na wypuszczenie w przedsiębiorstwo dostawy kamienia, piasku i wapna na rok bieżący.

Ze względu na wygórowane ceny, przewyższające znacznie ceny kosztorysowe nie zatwierdzono wyniku tych licytacyi, lecz przeprowadzono z oferentami ustne pertraktacye. Tym sposobem uzyskano po części korzystniejsze ceny i zatwierdzono jako najkorzystniejsze oferty pp. Wolfelda, Klarfelda i Galla na oparkanienie, dalej Ozyasza Romana i Salamona Schiffera na wyplantowanie, a nakoniec Meilicha Pinsa i Elukima Kormusa na dostawę wapna, i zawarto z nimi kontrakty. Orzeczenie, co do dostarczania kamienia i piasku pozostawiono jeszcze w zawieszeniu.

Zaprowadzono urzędowe godziny w administracyjnym urzędzie tutejszego szpitala powszechnego od 9. z rana do 3. po południu.

Opróżnioną posadę sekundaryusza na oddziale obłąkanych w tutejszym szpitalu powszechnym nadano Dr. medycyny Wiktorowi Opolskiemu.

Z powodu odmownej odpowiedzi magistratu miasta Lwowa na odezwę Wydziału krajowego względem przyjęcia odesłanego mu z zakładu obłąkanych rekonwalescenta Tytusa Strutyńskiego postanowiono udać się do c. k. Namiestnictwa z prośbą o stosowne pouczenie magistratu, że gmina tutejsza w myśl §. 28. ustawy o przynależności z dnia 3. grudnia 1863, jest obowiązaną ubogim, aczkolwiek obcym potrzebnego zaopatrzenia zaliczkowo udzielić, dopóki przynależność leczonej osoby jest wątpliwą lub sporną.

Na doniesienie zarządów szpitali św. Łazarza i św. Ducha w Krakowie o ciężkiej chorobie a następnie śmierci prowizorycznego dyrektora Dra. Ignacego Kraussa, zamianowano w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem Dra. medycyny Jana Harajewicza tymczasowym zastępcą dyrektora i delegowano prezesa rady powiatowej w Krakowie, do odebrania przysięgi służbowej od niego i wprowadzenia go w urzędowanie.

Na podstawie projektów p. Wincentego Becka nadleśniczego dóbr hrabstwa Tenczyńskiego i p. Napoleona Jędrzejowskiego, rządzcy szpitala św. Łazarza w Krakowie, względem zaprowadzenia gospodarki lasu w Rącznie, majętności należącej do szpitala św. Łazarza, postanowiono przyjąć proponowany podział lasu na dziesięć sekcyi, dalej zatwierdzić sprzedaż i wycięcie onego w przeciągu dziesięciu lat i zaprowadzenie gospodarstwa nisko-piennego z 30letnim perycdem rębności. Zarazem zarządzono bezzwłoczną sprzedaż pierwszej sekcyi w drodze licytacyi, i wydano szczegółowe polecenia co do przeprowadzenia gospodarstwa, należytego nadzoru i ochronienia zakładu przeciw możliwym naruszeniom w spokojnem posiadaniu.

Uchwalono udać się do c. k. Namiestnictwa o zarządzenie do c. k. urzędów powiatowych, ażeby przez wzgląd na oszczędność funduszu krajowego do czynności szczepienia ospy zasadniczo samych chirurgów, a wyjątkowo tylko doktorów medycyny delegowano.

Zgodzono się na propozycyę c. k. urzędu powiatowego we Lwowie, ażeby czynności po odbywaniu przepisanych kwartalnych rewizyi podrzutków u żywicielek po wsiach umieszczonych, którą dotąd c. k. urzędy powiatowe przez swoje organa załatwiają na przyszłość zwierzchnościom dotyczących gmin poruczoną została, z tem wszakże zastrzeżeniem, aby pomienione zwierzchności gminne sprawozdania z dokonanych rewizyi nie c. k. urzędowi powiatowemu, lecz wydziałowi powiatowemu jako zwierzchniczej swej władzy autonomicznej w celu zbiorowego przesyłania takowych magistratowi lwowskiemu przedkładały.

Z powodu zarazy na bydło w Dubieńku wydelegował wydział powiatowy w Buczaczu dwóch delegatów w celu czuwania nad wykonaniem ze strony gmin obowiązków, włożonych na nich §. 27. ust. gm.

Na wniesione w skutek tego do c. k. Namiestnictwa zażalenie c. k. urzędu powiatowego w Buczaczu, upatrującego w powyższej uchwale wydziału powiatowego przekroczenie zakresu działania reprezentacyi powiatowej, oświadczono c. k. Namiestnictwu, iż Wydział krajowy nie widzi w takowej żadnego przekroczenia, albowiem reprezentacya powiatowa ma nie tylko prawo lecz i obowiązek czuwania nad wykonaniem czynności, spadających na gminę z tytułu sprawowania policyi miejscowej.

Dnia 12. b. m. odbyło się 78. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministrów zasiadali: Herbst, Berger, Giskra, Brestl. Posiedzenie otworzył prezydent Dr. Kaiserfeld o godzinie 11.

Po odczytaniu protokołu załatwiono niektóre czynności podrzędnej wagi i odczytano spis wniesionych petycyi. Między niemi znajduje się także prośba galicyjskiego Towarzystwa rolniczego o zatrzymanie dotychczasowego sposobu opodatkowania wódki. Przedłożył ją dep. Wodzicki.

Dep. Winterstein wniósł także petycye wszystkich niemal znaczniejszych korporacyi rolniczych i handlowych niższo-austryackich, o swobodę adwokatury z ustną, publiczną procedurą przy procesach cywilnych. Minister Herbst przedłożył także izbie do konstytucyjnego traktowania projekt do ustawy o zniesieniu aresztu za długi.

Przystąpiono do porządku dziennego, t. j. do dalszego ciągu rozpraw nad ustawą o lichwie.

Schubert oświadcza się przeciwko wydziałowej stylizacyi §. 7.

Minister sprawiedliwości Herbst: Uważałem, że w zapatrywaniu się wydziału a rządu zachodzi przy §. 7. w niektórych względach niejaka różnica. Rząd mniema, że paragraf ten powinien znieść tylko te postanowienia kodexu cywilnego, które w bezpośrednim zostają związku ze sprawą oznaczenia stopy procentowej. A ponieważ §§. 1371 i 1372, których zniesienia domaga się wydział, nie odnoszą się bezpośrednio do tej kwestyi, więc wnoszę, żeby wysoka izba raczyła przyjąć wniosek p. Zyblikiewicza.

Sprawozdawca Klier zastrzega się przedewszystkiem przeciwko zarzutowi Dr. Rygera, jakoby wydział ubiegał się za popularnością. Zbija potem zarzuty, zrobione wnioskowi wydziałowemu, i poleca ostatecznie przyjęcie jego przez izbę. Przy głosowaniu uchwalono §. 7. wedle wniosku wydziałowego, z wypuszczeniem jednak postanowienia, dotyczącego zniesienie prawomocności §§. 1371 i 1372 ustawy cywilnej.

Przyjęto następnie §§. 8. i 9., a potem i całą ustawę w trzeciem także czytaniu. Ustawa ta ma wejść w życie dn. 1. maja b. r.

Schindler zdawał potem sprawę w imieniu wydziału konstytucyjnego o projekcie do ustawy o zniesieniu rady stanu. Projekt ten przyjęto bez zmian żadnych w drugiem i trzeciem czytaniu.

Dr. Klier referuje następnie o wniosku rządowym do uregulowania postępowania przy składaniu przysięgi sądowej.

Ks. Greuter przemawia przeciwko projektowi rządowemu i rozumowanie swe opiera na art. 14. ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywateli państwa, który wszystkim obywatelom przyznaje zupełną swobodę sumienia.

Minister Herbst odpowiada, że składanie przysięgi bez najmniejszej wątpliwości musi być obowiązkiem każdego obywatela państwa. Tłumaczenie ustaw zasadniczych ks. Greutera wydaje mu się zupełnie różnem od pojmowania ich przez większość tej izby.

Oświadczenie ministra wywołuje odpowiedź ze strony ks. Greutera, któremu prezydujący odbiera głos.

Skene wnosi zamknięcie posiedzenia, nie przyjęto jednak tej propozycyi. Ks. Greuter udaje się do prezydenta, mówi z nim coś cicho ale gwałtownie, i opuszcza potem salę. Przy panującem w izbie wzburzeniu przerwano rozprawy przy §. 4. i odesłano

projekt na powrót do wydziału. Po załatwieniu kilku drobnych petycyi, uchwalono zamknięcie posiedzenia.

Prezydent oświadcza, że wedle swego przekonania powinien był wezwać według §. 49. regulaminu izby ks. Greutera do porządku, ale przyznaje, że może w uniesieniu użył wyrazu, niezgodnego z duchem regulaminu, dla tego cofa ten wyraz. (Ks. Greuter wchodzi i zajmuje swoje miejsce).

Przeczytano potem interpelacyę do przewodniczącego wydziału finansowego, żeby przyspieszono w tym wydziale czynności; interpelowany dał wyjaśnienie i o $^1/_2$2. skończyło się posiedzenie.

Z powodu ponownych pogłosek o mających nastąpić zmianach w c. k. ministerstwie spraw zewnętrznych, „Wiener Abendpost" oświadcza ponownie, że pogłoski te, o ile nie odnoszą się do kwestyi mającego nastąpić powołania dyplomatów węgierskich do tegoż ministeryum, są zupełnie bezzasadne.

Z powodu zapytania, jak się ma postępować przy prowadzeniu wykazów dostarczać się mających przez urzędy hypoteczne a odnoszących się do zmian w stanie czynnym i biernym nieruchomości, jeżeli idzie o nabycie części realności na podstawie ugód, w których strony zaniedbały podać wartość realności; centralna komisya statystyczna uchwaliła, aby zmiany w stanie posiadłości w takiej wartości w rzeczonych wykazach umieszczane były, jaką w takich wypadkach bierze urząd podatkowy za podstawę do wymiaru należytości.

Dnia 14. marca odbyło się 18. posiedzenie węgierskiej delegacyi pod prezydencyą Somssich'a. Na ławie ministeryalnej zasiadali: fml. Kuhn, Andrassy, Lonyay, Festetics i jenerał Ghyczy.

Prezydent oznajmił, że Jego Excel. wspólny minister wojny mianował jenerała Ghyczy swoim zastępcą w delegacyi węgierskiej. Następnie odczytał jenerał Ghyczy następujące oświadczenie wspólnego ministra wojny:

Dowiedziałem się z żalem, że w przedwczorajszej mowie mojego reprezentanta użyte były wyrazy, które mogą być inaczej tłómaczone, nie tak, jak rząd sobie życzy. Moim zamiarem było oświadczyć, że rozumiałem §. 5. art. XII. ustawy z roku 1867, który traktuje o jednolitem przewodnictwie i jednolitej organizacyi wewnętrznej całej armii, a więc i uzupełniającej ją części węgierskiego wojska, to, że kierownictwo i organizacya wewnętrzna armii całej musi być jednolitą, gdyż jako odpowiedzialny minister wojny nie mogę przyjmować takiego tłómaczenia, przez które mogłaby być cała siła wojskowa na dwie armie podzieloną, a tem samem mogłyby być narażone na rozdwojenie interesa monarchii i interesa korony węgierskiej. Przeistoczenie i ustanowienie pewnego systemu obrony może nastąpić we Węgrzech mocą konstytucyi tylko za przyzwoleniem ciała ustawodawczego. Tam więc będzie czas i miejsce do rozważenia tego ważnego przedmiotu i do powzięcia stosownej uchwały. Uważałem tedy za mój obowiązek oznaczyć krótko stanowisko prawne, które zajmuję, o ile do tego byłem zniewolonym, przedłożonym delegacyi wotum separatystycznem. Jeżeli w przedwczorajszej mowie były ustępy, które nie zgadzają się ze stanowiskiem prawnem Węgier, to oświadczam, że nie wynikło to z mojego zamiaru, gdyż uważam za mój obowiązek stosować się zawsze ściśle do orzeczeń ustawy."

Oświadczenie to Jego Excel. ministra wojny po krótkiej debacie zostało uznane za dostateczne, poczem przeszła izba do porządku dziennego i przyjęła budżet wojskowy podług projektu komisyi, o czem doniesiono delegacyi rady państwa.

Ustawa względem nowej pożyczki francuskiej opiewa dosłownie: Art. 1. Upoważnia się ministra skarbu wpisać w wielką księgę długu państwa sumę trzechprocentowej renty, jaka będzie potrzebną, aby jej emisya z tą stopą procentową przyniosła kapitał 440 milionów. Suma potrzebna na koszta operacyi i na opłaty w ciągu pierwszego roku nie ma przenosić 22 mil. frank. Renty powstać mające na mocy powyższych postanowień mogą być sprzedawane wtedy, w takiej stopie procentowej i pod takiemi warunkami, jak to najkorzystniejszem się okaże dla interesów skarbu państwa. Art. 2. Czysty dochód z tej pożyczki ma być użyty: 1. na pokrycie niedoboru z r. 1867, z doliczeniem nadzwyczajnego wydatku 158 milionów przyzwolonego ustawą z 31 lipca 1867; 2. na nadzwyczajne roboty publiczne i na wydatki poniesione lub ponieść się mające przez nowe uzbrojenie armii i floty, tudzież przez poprawienie fortyfikacyi w latach 1868. 1869 i 1870.

Marszałek Mac Mahon, jeneralny gubernator Algieryi ma osobiście udać się do Paryża dla wyjednania wsparcia w sumie milion franków, głód bowiem dochodzi w Algieryi do najwyższego stopnia. Dzienniki algierskie donoszą o tem okropne szczegóły. „Echo de Oran" pod dn. 29. lutego opowiada, że pewna matka zabiła dwunastoletnią córkę swoją, aby jej ciałem nakarmić resztę dzieci i siebie; wypadki podobne mają się stawać coraz częstsze.

Z Florencyi piszą: Odkąd minister skarbu hr. Cambrai Digny przestał się sprzeciwiać propozycyi opodatkowania renty, wystąpienia Francyi przeciwko temu projektowi stały się prawie pogróżkami. Nietylko br. Malaret demonstruje stanowczo przeciw temu podatkowi, ale nawet mgr. Moustier miał pilnie zająć się tą sprawą i zagrozić, że renta włoska nie będzie notowaną na giełdzie paryskiej. W Florencyi niepokoją się temi pogłoskami tem bardziej, ponieważ sądzą, że Francya ma interes w użyciu prawa odwetu przeciwko papierom włoskim.

„Memorial dipl." donosi, że gabinet florencki zawiązał rokowania z stolicą apostolską względem zniesienia interdyktu, który Papież rzucił na zakupno dóbr kościelnych we Włoszech. Urzędowa „Correspond. ital." zaprzeczyć stanowczo wszelkim tegorodzaju doniesieniom.

O uzbrojeniu armii włoskiej karabinami odtylcowemi, dowiaduje się „Corr. Ital.", że w ciągu lata będzie ośmdziesiąt batalionów zaopatrzonych w ten nowy rodzaj broni. Przed końcem roku ma mieć rząd 200.000 sztuk takich karabinów do dyspozycyi.

„G. di Neapoli" donosi, że znany jenerał włoski Pallavicini ma się zająć oczyszczeniem z brygantów pogranicza rzymsko-włoskiego. i założy główną kwaterę swoją w prowincyi Terra di Lavoro. Jenerał Parochia zrobił wielką obławę na bandytów, i wyśledził niebezpieczną bandę Turka w pewnym lesie.

„Unita cattolica" dowiaduje się, że policya rzymska odkryła na jednej z lesistych wysp Tybru w pobliżu „Ponte Milvio" wielki zapas strzelb i pałaszów zakopany w ziemi. Domyślają się, że ta broń była tam zagrzebaną przez braci Cairoli, a to w celu przemycenia jej w nocy 22. października do Rzymu. Jak wiadomo jednakże nie przyszło to do skutku, ponieważ znajdujący się w Rzymie sprzysiężeni nie dali umówionego sygnału. Bracia Cairoli oczekiwali daremnie w barce pod Aquacetosa. gdzie ich na drugi dzień papiescy żołnierze zaatakowali. Jeden z nich poległ, drugi ratował się ucieczką.

„Constitutionnel" jest już uspokojony co do stanu rzeczy w Rumunii. Rząd rumuński — pisze ten dziennik — jest tego zdania, że ogłoszenie w tej chwili niepodległości Rumunii sprzeciwiałoby się nie tylko duchowi i literze traktatów. ale i najważniejszym interesom kraju. Ministrowie ks. Karola postanowili zająć takie stanowisko, aby módz utrzymać dobre porozumienie z mocarstwami zachodniemi i z Rosyą. Z innego zupełnie stanowiska zapatruje się „Epoque" na zamiary rumuńskiego rządu. Dziennik ten dowiaduje się, że mocarstwa zachodnie mają wystosować notę do ks. Karola z żądaniem objaśnień co do poselstwa ks. Cantacuzeno i archimandryty Melchisedecha do Petersburga. Krok ten byłby dowodem, że te objaśnienia, które ajent rumuński w Paryżu złożył, nie są dostateczne.

Wiadomo, że dzienniki pruskie zaprzeczyły wiadomości, jakoby rząd rumuński miał zamiar ogłosić wkrótce zupełną niepodległość Rumunii, mimo to jednak dzienniki bukaresztskie same konstatują ten zamiar. I tak dziennik „Terra" z dnia 4go t. m. powiada: Przymierze naszego rządu z Rosyą jest czynem dokonanym, i ma przedewszystkiem na celu sprowadzić rosyjską interwencyę w razie, gdyby Turcya siłą wojskową sprzeciwiać się chciała ogłoszeniu niepodległości przez księcia Karola. Gdyby zaś państwa zachodnie interwencyi rosyjskiej nie dopuszczały, natenczas byłoby rzeczą Rosyi utrzymać zasadę nieinterwencyi, aby i żadne inne mocarstwo nie mieszało się w sprawy ludów chrześciańskich z Turcyą. Rumunia mogłaby, powiada dziennik ten dalej, uzyskać niepodległość bez umówionych naprzód demonstracyi do żarzenia ognia na Wschodzie bez narażenia sobie mocarstw zachodnich i bez wyniszczenia kraju kosztami uzbrojenia. Urzędowy „Romunul" z 5go t. m. nie tylko potwierdza te zdania, ale popiera je jeszcze, donosząc, że Porta nie podziela zdania dziennika „Terra" co do łatwości w osiągnieniu niepodległości ze strony Rumunii. Przeciwnie rząd turecki słusznie się obawia, by na wypadek przyznania niepodległości Rumunii Serbia i Egipt nie żądały tych samych koncesyi, jakie ona Rumunii dobrowolnie nadała. Na to możemy powiedzieć to, cośmy już dawno wypowiedzieli: Uzbrojenie i tylko uzbrojenie całego kraju, choćby i godzinę wcześniej, postawi nas w możności oprzeć się najazdom i dopiąć pożądanego celu. Według wiadomości prywatnych z Galaczu i Bukaresztu, miał już rząd rumuński poczynić kroki, aby zkoncentrować wojska w Bukareszcie i wzdłuż Dunaju. Urzędowe zaprzeczenie rządu rumuńskiego w nocie do reprezentantów mocarstw w Bukareszcie, jakoby w Rumunii tworzyły się oddziały nieprzyjaźne Turcyi, nie zostaje w sprzeczności z powyższemi wiadomościami.

„France" poświęca długi wstępny artykuł Johnsonowi i jego nieporozumieniom z kongresem. Staje ona stanowczo po stronie prezydenta, a przeciwko jego oskarzycielom w izbie reprezentantów i utrzymuje, że jeżeli konstytucya istotnie pozwala im na takie przeciwko niemu postępowanie, to właśnie w tym leży dowód, że ta konstytucya jest zła.

Kronika.

(Nadzwyczajne posiedzenia rady miejskiej) odbędą się w myśl §. 16. regulaminu dziś i pojutrze każdym razem o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Budżety funduszu gminy i zostających pod jej zarządem fundacyi i zakładów.

(Towarzystwo naukowo-literackie.) Wczoraj o szóstej godzinie wieczór odbyło się w sali ratuszowej pierwsze ogólne zgromadzenie Towarzystwa naukowo-literackiego. Obecnych członków było około 80. Zgromadzenie zagaił p. Henryk Schmit jako przewodniczący komitetu, który ułożył statuta Towarzystwa i uzyskał ich zatwierdzenie od rządu. Przedmiotem narad było przystąpienie do statutów i ukonstytuowanie Towarzystwa. Statuta przyjęto bez dyskusyi i uchwalono polecić wydziałowi Towarzystwa, ażeby przyszłemu walnemu zgromadzeniu przedłożył wnioski do zmian w statutach, jakie uzna za stosowne. Potem przystąpiono do wyborów. Prezesem Towarzystwa wybrany został prawie jednogłośnie p. August Bielowski, wice-prezesem znaczną większością głosów p. Henryk Schmit. Na członków wydziału otrzymali absolutną większość głosów pp. Karol Wild, Łucyan Tatomir, Marek Dubs i Juliusz Starkel. Po nich najwięcej głosów mieli pp. Jan Dobrzański, Karol Widman, Plato Kostecki i książę Adam Sapieha.

(Wypadki miejscowe.) Dn. 11. b. m. szesnastu zecerów i pomocników pracujących w jednej z tutejszych drukarni izraelickich zmówili się nie pracować, chcąc tym sposobem wymusić na właścicielu drukarni podwyższenie im płacy. Policya wdała się w tę sprawę, a gdy namową nic nie wskórano, aresztowano ośmiu zecerów i oddano ich sądowi za przekroczenie §. 481 k. k. Wszyscy są religii izraelickiej. Dn. 12. b. m. żona pewnego dorożkarza chcąc się otruć zażyła pewną ilość trucizny na szczury; odwieziono ją do szpitalu, gdzie dotąd żyje.

(XXII. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizna 6295 złr. 87 c., w efektach 2100 złr.

Złożono dalej: Za sprawą Towarzystwa naukowego krakowskiego na ręce prezesa tegoż Towarzystwa Dr. Józefa Majera: Dr. K. Gilewski 50 złr., Ludwik Helcel 5 złr., Dr. St. Janikowski 5 złr., Erazm Niedzielski 5 złr., Hr. F. 5 złr., ks. Alex. Schindler 5 złr., Stanisław Starowiejski 50 złr., Dr. Felix Szlachtowski 10 złr., ks. Karol Teliga 5 złr., hr. Henryk Wodzicki 5 złr., drobniejszemi datkami (od 1 do 3 złr.) 72 złr. Razem 217 złr. Procz tego na ręce prezesa rady powiatowej nadwórniańskiej Klemensa Jouretsa złożyło następujących 24 osób, mianowicie: Józef Abgarowicz 3 złr., Włodzimierz Augustak 1 złr., Franciszek Axentowicz 50 c., Rudolf Chauer 20 c., Wincenty Dobrowolski 5 złr., Joanna Dubs 15 złr., Dyrekcya dóbr nadwórniańskich 25 złr., Rudolf Farnik 50 c., Antoni Glas 80 c., Grzegorz Głuchowski 10 złr., Józef Haas 1 złr., Klemens Jourets 5 złr., Kajetan Kluczyński 9 złr., Franciszek Kunz 10 złr., Erazm Masłowski 2 złr., Zygfryd Pfisterer 1 złr., Julia Piwko dukata aust. złotem, czyli 5 złr. 55 c., Zygmunt Piwko 5 złr., Ferdynand Schwager 1 złr., Konstanty Słupnicki 2 złr., Edward Torosiewicz 10 złr., Józef Weber 5 złr., Teofila Wiśniowska 10 złr., Jakób Wysoczański 1 złr. Razem 128 złr. 55 c. Przybyło więc tym razem w ogóle gotowizna 345 złr. 55 c. Jest tedy wraz z podanemi w poprzednim spisie ogółem gotowizną 6641 złr. 42 c. a w efektach 2100 złr. wal. austr.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podrzucenie dziecka. Dnia 7. listopada 1867 znalazł w Nawaryi pod Lwowem pewien izraelita, w sieni domu żydowskiego dziecko, liczące około 6 miesięcy a obok niego karteczkę z imieniem i żydowskie dziesięcioro przykazań. Ponieważ widywano tam podeszłą w latach nieznajomą izraelitkę z dziecięciem na ręku, zaczęto jej szukać i znaleziono ją ale już bez dziecka. Wypierała się uporczywie i przeklinała, że nigdy dziecka nie miała; później zaś przyznała się, że dziecię to, które ma być po jej zmarłej córce, podrzuciła. Przed sądem

znowu inaczej się tłumaczyła. Nakoniec wyśledzono, że matką tego dziecka była nieżyjąca już izraelitka, która zostawała w służbie we Lwowie. Dnia 12. b. m. stawała więc przed sądem ta kobieta już 70 lat licząca imieniem Cirl Grandleger, z Felsztyna i pomimo wypierania się skazana została na 6 tygodni więzienia, który to wyrok przyjęła (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarż. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek).

(Wystawa obrazów) i innych dzieł sztuki urządzona w sali domu narodowego ruskiego została wzbogacona obrazami nowo przysłanemi, mianowicie Matejki, Löfflera, Tepy, Kossaka, Gersona, Suchodolskiego, Schouppego, Piotrowskiego, Brodowskiego, Łepkowskiego i Kaczorowskiego, oraz rysunkami Józefa Brandta i Walerego Eliasza, i rzeźbami Filippiego. — Wystawa jest otwarta codziennie od godziny 10. rano do 5. popołudniu.

(Zabójstwo.) W Zagorzycach w pow. ropczyckim dn. 7. b. m. pobiło się z sobą dwóch włościan, przy czem jeden uderzył drugiego tak silnie w skronie, że uderzony padł bez zmysłów i więcej się nie ocucił.

Ostatnia poczta.

Peszt, 14. marca. Sekretarz stanu Emeryk Fest udał się do Wiednia dla wzięcia udziału w obradach względem expedycyi azyatyckiej.

Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych sejmu węgierskiego zdawała sprawę komisya petycyjna.

Drezno, 14. marca. Książę Napoleon opuści Drezno d. 17. b. m. i uda się do Essen; słychać, że książę ma wkrótce powrócić do Berlina.

Rzym, 13. marca. Odbył się dzisiaj konsystorz tajny. Po krótkiej alokucyi, która nie została ogłoszona, papież mianował kardynałami xx. Bonaparte, Ferrieri, Gonella, Barielli, Berardi, Moreno i Monaco, a kardynałami dyakonami xx. Boromeo i Capoti.

Bruxela, 13. marca. Izba pozwoliła na żądany kontyngens wojskowy na 1869 r. 68 głosami przeciw 43; dwóch deputowanych wstrzymało się od głosowania.

Bukareszt, 14. marca. Chociaż w izbie przeszedł projekt kolei żelaznych podany przez przedsiębiorców pruskich, uciążliwe jego warunki tak oburzyły ludność, że debata nad koncesyą która się ma odbyć w poniedziałek napotka na silny opór, który może doprowadzić do rozwiązania izby lub ustąpienia ministerstwa.

Belgrad, 14. marca. W Grocaniny bośniackiej przyszło do zajścia pomiędzy baszybożukami a chrześcianami bośniackiemi. Obie strony miały rannych i poległych.

Konstantynopol, 8. marca. Przybył tu Wielki Wezyr i oświadczył, że powstanie na Krecie jest de facto ukończone, z wyjątkiem kilku set gueryiasów greckich, którzy uwijają się w górach. Porta najęła dwa parowce Lloyda do przewiezienia wychodźców kreteńskich. Obiega pogłoska, że Haydar Effendi ma zastąpić Djemila Baszę w Paryżu. Vely Basza zostanie posłany do Petersburga. Także Rustem Bey ma być z Florencyi odwołany, a Abdi Basza przeznaczony na jeneralnego gubernatora Bagdadu.

Nowy York, 4. marca. Izba reprezentantów przyjęła 12 artykułów aktu oskarzenia obwinionego Johnsona o zbrodnię stanu. Członkowie demokratyczni izby wstrzymali się od głosowania. Izba nie chce przyjąć protestów przeciw jej postępowaniu.

Powstańcy w Yucatan pobili siły zbrojne Juareza.

Washington, 13. marca. Adwokat jeneralny Stanberry podał się do dymisyi aby bronić prezydenta Johnsona przed senatem.

Washington, 13. marca. Senat polecił prezydentowi Johnsonowi przedłożyć odpowiedź na oskarzenie najpóźniej do 23. marca. Trybunał zatem odroczył się do 23. marca. Jako świadkowie stawający na korzyść Johnsona występują: adwokat jeneralny Stanberry, sędziowie Nelson i Black, jenerałowie Curtis i Ewart.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. marca.

Hotel George: PP. Ks. Roznowano Mik., z Mołdawii. — Hr. Łączyński Hen., z Demetrowic — Kämpfe Karol. z Lubiczy.

Hotel europejski: Szymonowicz Józef, z Błazowa.

Hotel Langa: Dr. Breinl Józef, c. k. nadlekarz, z Manasterzysk. — Krafft Alex., z Radymna.

Hotel angielski: Madejski Mar., adwokat, z Przemyśla. — Rychlicki Leop., z Wilczej Woli.

Hotel Kuhna: Stanek Józef i Jan, z Wiszenki.

Pod Nr. 509¼: Torosiewicz Kaj., z Hołowczyniec.

Dnia 15. marca.

Hotel George: PP. Br. Gostkowski Ant., z Czyżowic. — Rulikowski Winc., z Świtarzowa. — Rozwadowski Mieczysł., z Babina. — Smarzewski Fran., z Kobyla.

Hotel Langa: Hirnschall Jan, c. k. porucz., ze Stryja.

Hotel angielski: Udrycki Adolf, z Mostów wielkich.

Pod Nr. 2¼: Smoleński Korn., z Sutkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. marca.

PP. Forinyak Juliusz, c. k. rotmistrz, do Żółkwi. — Skwarczyński Paweł, do Stanisławowa. — Dobrowolski Win. do Przybyłowa. — Jankowski Wojc., do Rossochowaćca. — Łukasiewicz Ign., do Krosna. — Hr. Morcoff Włod., do Wiednia. — Malinowski Włodz., do Burt — Obertyński Wład. do Leszczkowa. — Obertyński Stan., do Tuszkowa. — Pierzchała Ignacy, do Uszkowic. — Pawlikowski Miecz., do Medyki — Raczyński Leop., do Ryplina. — Roszkowski Ant., do Brykonia. — Hr. Wodzicki Alfred, do Krakowa. — Wykowski Ksaw., do Sufczyna. — Zagórski Stan., do Lipowic. — Zadurowicz Kaj., na Bukowinę. — Rzesniczek Józef, c. k. podporucznik, do Stanisławowa.

Dnia 15. marca.

PP. Br. Schlechta Win., c. k. feldmarszałek-porucznik pens., do Przemyśla. — Dr. Breinl Józef, c. k. nadlekarz, do Manasterzysk. — Hr. Bielski Zygm., do Krakowa. — Hoffman Edw., do Siedlisk. — Łączyński Stan., do Batiatycz. — Marmarosz Józef, do Karowa. — Ks. Roznowano Mik., do Mołdawii.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. i 15. marca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	331.12	+ 1.6	89	Pd. W. sł.	10
2. god. po poł.	331 12	+ 3.0	79	„ „	10
10. god. wiecz.	330.83	+ 1.7	80.	„ „	9
Zrana mgła.					
7. god. zrana	329.71	— 0.8	85.	Pd W. sł.	10
2. god. po poł.	329 56	+ 1.2	73.	„ mi.	10
10. god. wiecz.	329 49	+ 0.6	79.	„ „	10

TEATR.

Dziś (przedst. polskie): „**Halka**“, opera w 4ch aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 14. marca

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	204	50	205	[illegible]
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	181	—	[illegible]	50
„ banku hipotecznego galic.	73	—	74	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	-	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	79	50	80	—
„ „ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	75	75	76	10
Banku hip. gal. (bez kup.)	86	25	87	—
Obligacye indemnizacyjne galic.	64	50	64	80
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	—	99	50
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	93	—	94	—
detto dtto dtto II. detto	88	25	89	—
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	77	-	77	75
detto dtto detto II. detto	82	—	83	—
Dukat holenderski	—	—	-	—
Dukat cesarski	5	53	5	56
Napoleondor	9	28	9	34
Rubel srebrny rosyjski	1	79	1	81
Rubel papierowy rosyjski	1	59	1	60
Pół imperyał rosyjski	9	48	9	57
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	70	1	71
Srebro	114	25	115	[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. marca 1868

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.20	65 40
od kwiet. do października po 5%	65 20	65.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 40	73 80
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 50	80.—
Metaliki po 5%	57.60	57.75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	174.—	175.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	173.50	174.50
Przez. do wyl. z r. 1854	75 —	75 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83.20	83.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.—	92.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	84.60	84 80
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86 75	87.—
Czech	91 50	92.—
Węgier	70.50	71.—
Galicyi	64.25	64.75
Siedmiogrodu	65.25	66.—
Bukowiny	64.25	64.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	704.—	706.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187 80	188.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	583.—	586.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	115 50	116.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1730.—	1735.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	252 80	253.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	169 —	169.20
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139 50	140.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	205 50	205.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	181.50	180.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	448.—	452 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	73.—	75.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	90 70	90 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.—	77 —
Galic. banku hyp. po 6%	87.—	88.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	98 50	99 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	93 50	94.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131 10	131 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.50	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	131.—	133.—
Salma „ 40 „ „	31.50	32.—
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	24 25	24 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.75	15.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.60	96.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96 75	97.—
Hamburg za 100 M. B.	85 80	86.—
Londyn za 10 ft. szt.	116.20	116 50
Paryż za 100 fr.	46 15	45 20

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.53	5 54
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 29	9.29½
Rosyjski imperyał	9.52	9 56
Talar związkowy	1.71	1.72
Srebro	114.—	114.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14 marca

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	55
„ z procentami z maja i listopada	58	30
5% pożyczka narodowa	65	10
Losy z 1860 roku	82	60
Akcye banku wiedeńskiego	712	—
„ „ kredytowego	187	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	40
Srebro	114	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	54

DZIENNIK URZĘDOWY.

(589) **Edykt.** (1)

L. 1727. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców nieobjętej masy spadkowej po ś. p. Teresie Kuks, iż pp. Karol i Wiktorya Bielawscy pozew na przeciw tejże pod dniem 13. lutego 1868 do l. 1727 w tutejszym c. k. sądzie obwodowym o uznanie, że prawo dożywocia ¼ części spadku ś. p. Stefana Kuksa dla wdowy Teresie Kuks w stanie czynnym I. części Nebrybki Dom. 60. p. 47. n. 16. haer. zastrzeżone zgasło zadawnione jest i jako odpadłe poczytane być ma, wytoczyli, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 28. kwietnia 1868 postanowionym został.

A gdy ci spadkobiercy tak z imienia jak też z życia i miejsca pobytu wiadomymi nie są, przeto postanowiony został dlań kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regera z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Mochnackiego.

Wzywa się zatem ich, aby na powyższym terminie albo osobiście stanęli, albo potrzebną informacyę postanowionemu dla nich obrońcy przed terminem tym nadesłali, lub też innego obrońcę sobie obrali i takowego sądowi wymienili, inaczej skutki z powodu zaniedbania tych przepisów sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 19. lutego 1868.

(625) **Edict.**

Nro. 1844. Das k. k. Landes- als Handelsgericht bewilligt die Eintragung der Societäts-Firma „M. H. Cypres Söhne“, Schnittwaarenhandlung in Krakau, — offene Gesellschafter: Peretz Cypres und David Cypres, Kaufleute in Krakau, — die Handelsgesellschaft am 25. Februar 1867 begonnen und wird von jedem der beiden Gesellschafter für sich allein vertreten, — in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen.

Gleichzeitig wird die Firma „M. H. Cypres“, Schnittwaarenhandlung des Michael Hirsch Cypres in Krakau, in Folge Geschäftsaufgebung aus dem Handelsregister für Einzelnfirmen gelöscht.

Krakau, am 17. Februar 1868.

(623) **Edikt.** (1)

Nr. 12593. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß im Jahre 1868 die Kundmachungen der Eintragungen in das Handelsregister durch die ämtliche Lemberger Zeitung und durch das Amtsblatt der Wiener Zeitung erfolgen werden.

Lemberg, den 7. März 1868.

(611) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 683. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wygranej tutejszo-sądowym prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 12. października 1865 l. 15.163 przez p. Dra. Adama Morawskiego przeciw p. Annie hr. Rumerskirch i p. Karolowi hr. Rumerskirch resztującej sumy 6000 złr. w. a. z większej 30.000 złr. w. a. pochodzącej, wraz z procentem po 5% od 1. lipca 1865 bieżącym, kosztami sporu w ilości 201 złr. 50 kr. i kosztami egzekucyjnemi 9 złr. 67 kr., 7 złr. 53 kr. i 244 złr. 81 kr. w. a. przyznanemi — publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Żabno z przyległościami Konary, Targowisko i Zakirchale w powiacie Tarnowskim położonych, jak Dom. 305, str. 354, 366 i 372 n. 31 i 32 haer. p. Anny hr. Rumerskirch własnych na terminie 20. kwietnia 1868 o godzinie 10. zrana pod następującemi warunkami w tutejszym sądzie się odbędzie:

1. Dobra Żabno z przyległościami Konary, Targowisko i Zakirchale sprzedane będą ryczałtem z wyłączeniem jednak wyjednanego i przyznanego wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze — za cenę szacunkową 101.382 złr. 19 kr. w. a. lub też niżej takowej za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi zakład 5000 złr. w. a. w gotówce lub w listach zastawnych instytutu kredytowego galicyjskiego lub też w listach zastawnych banku narodowego, lub w obligacyach indemnizacyjnych albo też państwa, wraz z należącemi do nich bieżącemi kuponami i talonami według kursu w ostatnim numerze „Gazety Lwowskiej“ obliczyć się mających — do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. — To wadyum najwięcej ofiarującego do sądowego depozytu złożone, innym zaś współlicytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

3. Resztę warunków licytacyi, tudzież akt szacunkowy, inwentarz ekonomiczny i wyciąg tabularny w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi wszystkich wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych zawiadamia się do własnych rąk, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, lub którzyby po 10. czerwca 1867 z swemi pretensyami do tabuli krajowej weszli, lub którymby niniejsza uchwała albo też która z następnych uchwał dla jakiejkolwiek bądź przyczyny wcale nie lub nie dosyć wcześnie wręczoną była, przez ustanowionego im tym celem kuratora w osobie p. adw. Dr. Rosenberga z zastępstwem p. adw. Dr. Jarockiego i niniejszym edyktem.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. lutego 1868.

(617) **Edykt.** (2)

Nr. 4218. C. k. sąd powiatowy Podgórski podaje do wiadomości, że końcem zaspokojenia pretensyi 168 złr. w. a. ugodą sądową z dnia 18. stycznia 1866 r. Agnieszce Pachołowej od Stanisława Durycha przyznanej wraz z przynależytościami, odbędzie się dnia 30. marca i dnia 30. kwietnia 1868 r. o godzinie 10. przed południem w budynku sądowym publiczna licytacya połowy domu pod l. 28 w Kurdwanowie położonego, i jednej morgi gruntu do tego należącej, Stanisława Durycha własnych, według protokołu z d. 20. października 1866 r. l. 4384 zajętych, a podług protokołu z dnia 20. lipca 1867 r. l. 2617 oszacowanych, w następujących warunkach:

Do licytacyi wyznacza się dwa termina, na których część realności na sprzedaż wystawiona, tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej zbytą być może.

Za cenę wywołania kładzie się wartość szacunkową z sądowego ocenienia wynikłą w kwocie 160 złr. wal. austr.

Każdy chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi sądowej zakład w kwocie 20 złr. w. a. w gotówce, w galicyjskich listach zastawnych lub obligacyach państwa według kursu, jednakże nie wyżej wartości nominalnej. — Ten zakład najwięcej dającego będzie zatrzymany, innym licytującym po licytacyi zaraz wydany. — Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Podgórze dnia 7. grudnia 1867.

Z c. k. sądu powiatowego.

(614) **Kundmachung.** (2)

Nro. 3327. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in Folge Ersuchschreibens des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 21ten Mai 1867 Z. 26603 behufs Hereinbringung der Forderung der ersten öster. Sparcasse per 2233 fl. 55 kr. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Isaac Last gehörigen, in Stanisławów sub Nr. 128¾ liegenden Realität nach fruchtloser Verstreichung der ersten zwei Termine unter nachstehenden Bedingungen bei diesem k. k. Kreisgerichte am 16. April 1868 um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden.

1. Diese Realität wird beim obigen Termine auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht um den minderen Preis von 5000 fl. öst. W. hintangegeben werden.

2. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes den Betrag von 250 fl. öst. W. als Vadium zu erlegen.

Hievon werden sämmtliche Gläubiger, als: die die Stadtgemeinde Stanisławów, Fr. Ettel Last, Wolf Stein, Moses Weinstock, resp. dessen Verlassenschaft zu Händen der Fr. Malka Weinstock, Franz Sedelmajer, Abraham Fischler, Małke Horowitz, Srul Demian, Isaac Weiss, Berl Appenzeller, Ester Bergmann, Franz Gurawski, Jossel Last, Kopel Senensieb, Abraham Frisch, endlich alle Jene, welche nach dem am 29. April 1867 ausgefertigten Tabularextracte in das Grundbuch gelangten, oder welchen der gegenwärtige Bescheid aus welch' immer für einem Grunde nicht zurückgestellt werden könnte, durch den bestellten Curator Hrn. Advocaten Maramorosz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Maciejowski verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 24. Februar 1868.

(612) **Edykt.** (2)

Nr. 872. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem edyktem zawiadamia spadkobierców po Annie Rosinie Braun i Karola Braun, że Antonina Petrowicz i Petronela Wartarasiewicz przeciw tymże pod dniem 27. lutego 1868 l. 872 pozew o wykreślenie kwoty 250 złr. z dokumentu 18. października 1805 zaintabulowanej ze stanu dłużnego realności pod Nr. k. 335 w Zaleszczykach wniosły, i termin do rozprawy w tym sporze na dzień 3. kwietnia 1868 wyznaczony został.

Gdy spadkobiercy ci z imienia, życia i pobytu sądowi nie są wiadomi, przeto wyznacza się dla nich kuratora w osobie adwokata krajowego Dra. Zakrzewskiego, i wzywa się ich, aby temuż informacye wcześnie udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, i sądowi oznajmili, albowiem w razie przeciwnym z zaniedbania wyniknąć mogące niepomyślne skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 29. lutego 1868.

(624) **Edict.** (2)

Nro. 12625. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Eugen Ritter von Kriegshaber mit dem Edicte bekannt gemacht, daß Gitel Segel wider denselben sub praes. 2. März 1868 Z. 12625 das Zahlungsauflagegesuch über die Wechselsumme von 3500 fl. öst. W. s. N. G. überreicht hat, worüber das mündliche Verfahren nach Wechselrecht eingeleitet worden ist.

Da der Wohnort des Eugen von Kriegshaber unbekannt ist, so wird zu seiner Vertretung der Hr. Landesadvocat Dr. Krater mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Roiński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 4. März 1868.

(628) **Edykt.** (2)

Nro. 390. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku niniejszem ogłasza, że na zaspokojenie resztującej sumy w kwocie 372 złr. w. a. z p. n. ks. Michałowi Towarnickiemu od Stefana Tereka na mocy ugody sądowej z dnia 31. marca 1865 l. 385 się należącej, sprzedaż dwóch gospodarstw włościańskich w Wisłoku wielkim położonych, a to: gruntu rustykalnego l. rep. 288 oznaczonego, w objętości 20 morgów, 440 sążni kwadr., „Sałagówka“ zwanego, wraz z budynkami mieszkalnemi i gospodarczemi, na tymże gruncie pod l. k. 164 leżącemi — i gruntu rustykalnego l. rep. 287 oznaczonego, w objętości 26 morgów, 1479⁴/. sążni kwadr., „Terekówka“ zwanego, na które ciało tabularne nie istnieje, w trzech terminach, t. j. dnia 3. kwietnia 1868, dnia 4. maja 1868 i dnia 4. czerwca 1868, każdą razą o godzinie 11tej przed południem w c. k. kancelaryi sądowej w Bukowsku, a to w dwóch pierwszych terminach w cenie lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim terminie zaś także niżej takowej się odbędzie.

Każde z powyższych gospodarstw osobno sprzedane będzie.

Jako cenę wywołania gospodarstwa l. rep. 288 oznaczonego, stanowi się cena szacunkowa tegoż w kwocie 164 złr. w. a., gospodarstwa l. rep. 287 oznaczonego cena szacunkowa tegoż w kwocie 300 złr. w. a. — i każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyjnej jedną dziesiątą część szacunku tytułem wadyum.

Resztę warunków tudzież czyny opisania i szacunku są w tutejszej registraturze do przejrzenia.

Bukowsko, dnia 29. lutego 1868.

(626) **Edykt.** (2)

Nro. 2958. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem obwieszcza, że na zaspokojenie wygranej nakazem zapłaty z d. 30. października 1865 l. 16700 przez Sarę Izak przeciw Izraelowi Salomonowi sumy wekslowej 200 złr. w. a. z 6% od 7. kwietnia 1863 i kosztami w kwotach 3 złr. 62 kr., 4 złr. 72 kr., 3 złr. 23 kr., 3 złr. 52 kr., 14 złr. 57 kr., 12 złr., 4 złr. 37 kr. i 5 złr. 97 kr. w. a. — po odtrąceniu powziętych z depozytu sądowego 133 złr. 48 kr. w. a., dozwolona już uchwałą z 11. lipca 1867 l. 9936 przymusowa sprzedaż realności dłużnika pod l. 256 na Strusinie położonej, w księgach gruntowych nie zapisanej, w tutejszym sądzie w trzech terminach t. j. dnia 22. kwietnia 1868, dnia 27. maja 1868 i dnia 24. czerwca 1868, zawsze o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Jako cenę kupna wywoła się wartość szacunkiem uzyskaną w kwocie 1063 złr. 60 kr. w. a., niżej której realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązanym 10% ceny wywołać się mającej t. j. 107 złr. w. a. gotówką jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Zakład ten wliczy się nabywcy w cenę kupna, reszcie licytującym zaś po odbytej licytacyi zwróconym będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt szacunkowy wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

O rozpisaniu tej sprzedaży zawiadamia się prowadzącą egzekucyę Sarę Izakową, egzekwowanego właściciela Izraela Salomona, Jana Malinowskiego i c. k. urząd podatkowy w myśl rozp. min. spraw. z 7. grudnia 1866 l. 155 dz. p. p.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 5. marca 1868.

(610) **Concurs.** (2)

Nr. 3288. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Jodłowa gegen Vertrags-Abschluß und 200 fl. Caution.

Dasselbe wird sich mit dem Briefpost-, Stafetten und Fahrpostdienste befassen und seine Verbindung mittelst täglichen Postbotenfahrten, mit welchen gegen Einholung der Licenz der politischen Behörde auch Reisende auf Rechnung des Unternehmens befördert werden können mit Postamte Pilzno erhalten.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale und Vierhundert Gulden Botenpauschale für Unterhaltung täglicher Botenfahrten nach Pilzno und retour.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, des Wohlverhaltens, der Vertrauungswürdigkeit und Vermögensverhältnisse binnen 4 Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 7. März 1868.

Konkurs.

L. 3288. Posada pocztmistrza przy nowo utworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Jodłowej za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Tenże urząd zajmować się będzie pocztą listową, wartościową i sztafetową i otrzyma połączenie z c. k. urzędem pocztowym w Pilznie zapomocą codziennych jazd posłańczych, któremi za uzyskaniem pozwolenia ze strony władzy politycznej na rachunek przedsiębiorcy także podróżni przewożeni być mogą.

Pobory pocztmistrza: Dotacya 100 zł., pauszale kancelaryjne: 20 zł. i pauszale posłańcze: 400 zł. za utrzymanie codziennych jazd do Pilzna i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zaufania i zachowania się wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 7. marca 1868.

(631) **Edykt.** (2)

L. 699. C. k. sąd powiatowy w Stryju wiadomo czyni, że na dniu 20. grudnia 1862 w Siemiginowie Józef Bardon, rymarz bez rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Gdy sądowi pobyt Maryanny Bardon najstarszej córki i prawnej współdziedziczki wiadomym nie jest, przeto wzywa się ją, ażeby w preciągu roku od danego niżej dnia licząc, w tym sądzie albo sama albo przez pełnomocnika się zgłosiła, i oświadczenie przyjęcia spadku wniosła, inaczej bowiem spadek ze zgłoszonemi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej w osobie Andrusia Kotyk kuratorem przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 22. lutego 1868.

(630) **Edict.** (2)

Nr. 4312. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird bekannt gemacht, daß Herr Landesadvocat Dr. Maly mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Roiński dem, dem Wohnorte nach unbekannten Siver Skolimowski in der Rechtssache des Leib Berger wider denselben wegen Zahlung von 70 fl. öst. W. s. N. G. zum Curator bestimmt und dem Letzteren das für den Belangten ausgefertigte hiergerichtliche Contumaz-Urtheil vom 9. Juli 1867 Z. 36114 zugestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 22. Februar 1868.

(620) **Edikt.** (1)

Nr. 994. Vom k. k. Landes als Handelsgerichte wird den von Lemberg abwesenden Fr. Terese Smiałowska und Marcella Michalska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider sie über Anlangen des Simche Bernhardt zur Zahl 44608 1867 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 100 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden ist.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird ihnen der Hr. Landesadvocat Dr. J. Skałkowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Sermak auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 22. Jänner 1868.

(580) **Edykt.** (3)

Nr. 3948. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 8. października 1867 do l. 11.390 celem zaspokojenia przez Herszka Kuhlbergera, przeciwko Antoniemu Lubaczewskiemu prawomocnym nakazem płatniczem z dnia 8. kwietnia 1863 do l. 2842 wywalczonej sumy wexlowej 157 złr. 50 cent. w. a. wraz z odsetkami 6proc. od dnia 2. listopada 1863 bieżącemi i kosztami sądowemi w ilości 5 złr. 37 c. w. a. tudzież kosztami egzekucyi w kwocie 6 złr., 2 złr. 87 cent. w. a. i 13 złr. 11 cent. w. a. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 183 w Bolechowie położonej do dłużnika Antoniego Lubaczewskiego należącej na dniu 30. kwietnia i 27. maja 1868 przed południem w zabudowaniu sądowem przedsięwziętą zostanie.

Za cenę wywołania kładzie się cena szacunkowa 898 złr. a. w., od której to każdy chęć kupienia mający 10% jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jest obowiązanym.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i dotyczące akta wolno jest w tutejszej registraturze przejrzeć.

O tem zawiadamia się strony sporujące, tudzież Izraela Graubarta jako wierzyciela hypotekarnego do rąk własnych, tych zaś z wierzycieli, którzy z życia i miejsca pobytu są nieznani, lub którym niniejsza lub przyszłe uchwały ten przedmiot dotyczące z jakiejkolwiek przyczyny albo za późno lub też wcale nie mogłyby być doręczone, lub którzyby po 13. wrzesnia 1867 do tabuli weszli, przez kuratora w osobie pana Nathana Löwnera i przez ten Edykt zawiadamia się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów dnia 30. grudnia 1867.

(592) **Sprostowanie.** (3)

Nro. 744. W edykcie z c. k. sądu powiatowego w Krzeszowicach z dnia 18. lutego 1868 l. 744, w Dzienniku urzędowym przy Gazecie Lwowskiej Nr. 51, 53 i 54 wydrukowanym, zaszła pomyłka, która się w ten sposób prostuje, że zamiast powołanego Aleksandra Paluśnickiego powinno być „Aleksandra Palusińskiego“.

Krzeszowice, dnia 4. marca 1868.

(598) **Edykt.** (3)

Nr. 1963. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę Schulima Fischlera w dalszej drodze egzekucyi tutejszosądowej prawomocnej uchwały z dnia 2. października 1858 d. l. 9081 i zapisu na sąd pulubowny z daty Rukomysz 15. maja 1856 i wyroku polubownego z dnia 26. maja 1856 po uskutecznionym już prawomocnie pierwszym i drugim stopniu egzekucyi na zaspokojenie przez Schulima Fischlera przeciw małżonkom Marcinowi i Annie Przysieckim wyrokiem pomienionym wygranej sumy 14.000 złr. m. k. przyznanych już kosztów egzekucyjnych w kwotach 11 złr. 57 kr. m. k. i 13 złr. 71 kr. w. a. jakoteż kosztów niniejszej egzekucyi w ilości 18 złr. w. a. z zastrzeżeniem praw do następnych kosztów przemusowa publiczna sprzedaż dóbr tabularnych Rukomyz także Rukomysz zwanych w powiecie Buczacz położonych pszedtem p. Anny Przysieckiej obecnie zaś za dowodem wykązu hypotecznego Efroima Halpern własnych wygranej sumy jak dom. 417 p. 33 n. 7 p. 38 n. 10 et pag. 43 n. 15 on. za hypoteki służących w dwóch terminach to jest dnia 2, kwietnia i 1. maja 1868 każdą razą o 9. godzinie zrana w tutejszym sądzie odbędzie się.

Dobra te w pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej to jest 59.454 złr. 60 ct. w. a. sprzedane będą.

Na wypadek zaś gdyby i na drugim terminie sprzedaż ta przynajmniej za cenę szacunkową nie nastąpiła, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych w myśl §. 148 U. S. termin na dzień 1go maja 1868 o godzinie 4. po południu się wyznacza, na którym wszystkich wierzycieli z tym dodatkiem się wzywa, że niestawiający się do większości głosów obecnych policzeni będą.

Jako wadyum stanowi się suma 5945 złr. w. a. Reszta warunków licytacyjnych tudzież akt szacunkowy i wyciąg z ksiąg hypotecznych dóbr sprzedać się mających w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

O tej licytacyi uwiadamia się wierzycieli hypotecznych, a to z pobytu znanych do rąk własnych z pobytu zaś niewiadomych, to jest p. Józefę Korabiewską jako też tym, któremby niniejsza uchwała przed terminem doręczoną być nie mogła lub którzyby prawa hypoteki póżniej uzyskali na ręce pana adw. Dr. Maramorosza do chronienia ich praw z zastępstwem adw. Dr. Maciejowskiego za kuratora im nadanemu i przez niniejszy edykt.

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów 24, lutego 1868.

(590) **Edykt.** (3)

Nro. 207. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie wzywa niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Walentego Slimaka syna i spadkobiercę zmarłego w Żołyni 17. grudnia 1865 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia Wawrzeńca Slimaka, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego licząc zgłosił się w tymże c. k. sądzie i oświadczenie swe do spadku wniósł, lub też w tym celu sądowi pełnomocnika wymienił, inaczej spadek ten z zgłaszającymi się sukcesorami i z kuratorem dla nieobecnego w osobie Jana Slimaka z Żołyni ustanowionym przeprowadzony będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 19. stycznia 1868.

(591) **Edict.** (2)

Nro. 1513. Vom k. k. Bezirksgerichte in Bolechów wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Moses Leiser Kachane mit diesem Edicte bekannt gemacht, es habe Hr. Israel Hauptmann wider denselben wegen Hereinbringung der Summe von 72 fl. und 100 fl. öst. W. unterm 19. April 1866 Z. 1508 ein Executionsgesuch überreicht, worüber mit dem unterm 29. Juni 1866 Z. 1508 und auch den unterm Heutigen Z. 1513 gefaßten Beschluße zur vorläufigen Einvernehmung des Executen die Tagfahrt auf den 25. Mai 1868, Vormittags hiergerichts anberaumt wurde.

Da jedoch der Wohnort des Moses Leiser Kachane nicht bekannt ist, so wird zur Vertretung derselben auf seine Gefahr und Kosten der Curator ad actum in der Person des Hrn. Nathan Löwner bestellt, demselben der obige Bescheid zugestellt, der Belangte hievon mittelst gegenwärtigen Edictes verständiget und aufgefordert, dem bestellten Curator die zur Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten zu bestellen, widrigens derselbe die üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 31. December 1867.

(597) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki wird bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Forderung des Israel Abraham Horn wider die liegende Masse des Chaim Drucker pto. 650 russische Silberrubel f. N. G. die executive Veräußerung der dem Schuldner gehörigen unausgeschiedenen Realitätshälfte sub CNr. 148 in Zaleszczyki in zwei Terminen: am 24. März 1868 und 21. April 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten wird.

Der Ausrufspreis ist der erhobene Schätzungswerth 6949 fl. 42½ kr. öst. W., das 10% Vadium 694 fl. 95 kr. öst. W.

Die weiteren Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 17. December 1867.

(613) **Edykt.** (2)

Nr. 2618. C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wezwania c. k. sądu Kołomyjskiego z dnia 5. maja 1867 L. 1571 rozpisuje się w celu zaspokojenia kwot 500 złr., 350 złr. i 175 złr. w. a., tudzież przyznanych kosztów sporu i egzekucyi w ilościach 14 złr. 87 kr. i 20 złr. przez p. Feige Hellfeld przeciw masie leżącej Mojżesza Scherf wywalczonych, egzekucyjna sprzedaż licytacyjna realności w Zabłotowie pod L. 107 położonej, do masy Mojżesza Scherf należącej, a korpusu tabularnego nie mającej, na sume 2000 złr. a. w. oszacowanej, z tym dodatkiem, że sprzedaż ta w dniach 26. marca, 30. kwietnia i 29. maja 1868 w kancelaryi tutejszo-sądowej przedsięwziętą będzie, że wadyum kwotę 200 złr. a. w. wynosi, i że bliższe warunki licytacyjne i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zabłotów, 30. grudnia 1867.

(586) **Edict.** (2)

Nro. 13458. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Stanislaus Marcinkowski hiemit bekannt gemacht, daß in Folge Einschreitens der Honorata Sadowicz vel Sakowicz aus Chodorów ausgewiesenen Cessionärin des Mendel Fürst de praesentato 6. März 1868 Z. 13458 ein Duplicat der wider Stanislaus Marcinkowski unterm 15. März 1865 Z. 12801 erlassenen Zahlungsauflage über 60 fl. öst. Währ. s. N. G. dem unter Einem dem belangten Stanislaus Marcinkowski hiemit bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Męciński, welchem der Hr. Advocat Dr. Dzidowski substituirt wird, zugestellt worden ist; hievon wird der Belangte mit vorstehendem Edicte verständigt.

Lemberg, am 6. März 1868.

(588) **Edict.** (2

Nro. 1837. Vom k. k. Bezirksgerichte in Wiśniowczyk wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß in Folge Ersuchschreibens des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes vom 11. September 1867 Z. 11490 zur Hereinbringung der durch die Nachlaßmasse des Uscher Bonke ersiegten Wechselforderung per 44 fl. 10 kr. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Gregor Hrycaj gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Grundwirthschaft sub CNr. 203 in Dar- chów, bestehend aus einem Grundcomplexe von 18 Joch 697 □-Klft. im Schätzungswerthe von 493 fl. öst. W. hiergerichts an 3 Terminen, und zwar: am 31. März, 28. April und 26. Mai 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten und die besagte Grundwirthschaft an den ersten 2 Terminen nur um oder über den Schätzungswerth, beim dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben wird.

Als Ausrufspreis wird der obige Schätzungswerth angenommen.

Das zu erlegende Vadium beträgt 49 fl. 30 kr. öster. Währung.

Die übrigen Licitationsbedingnisse so wie der Pfändungs- und Schätzungsact können hiergerichts eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wiśniowczyk, am 22. Februar 1868.

(608) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nro. 54199. Zu besetzen: Eine Amtsofficialsstelle für die ausübenden Aemter in Galizien, XI. Diätenclasse, Gehalt 525 fl. und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Waarenkunde und der Sprachkenntnisse binnen 3 Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 28 Februar 1868.

(618) **Concurs.** (1)

Nr. 3014. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Czudec. Dasselbe wird mit dem Brief- und Fahrpostdienste befassen und seine Postverbindung mittelst der bestehenden täglichen Postbotenfahrten zwischen Frysztak und Rzeszów erhalten.

Bezüge des Postmeisters 150 fl. Bestallung, 20 fl. Amtspauschale jährlich.

Bewerber um diese gegen Vertragsabschluß und Cautionserlag von 200 fl. zu verleihende Stelle, haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der bisherigen Beschäftigung und Vermögensverhältnisse binnen 4 Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 6. März 1868.

Konkurs.

L. 3014. Posada pocztmistrza przy nowo utworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Czudcu (Czudec); tenże urząd będzie się zajmować pocztą listową i wartościową i otrzyma połączenie za pomocą codziennej jazdy posłańczej Frysztak-Rzeszów.

Pobory pocztmistrza: dotacya 150 złr. pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie.

Ubiegający się o tą za kontraktem i kaucyą 200 złr. nadać się mającą posadę mają swe podania w dowody wieku, zachowania się, dotychczasowego zatrudnienia i stosunków majątkowych zaopatrzone wnieść w przeciągu 4ch tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 6. marca 1868.

(615) **Kundmachung.**

Nro. 2747. Im Namen Sr. k. k. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Lemberg über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Gedichtes „Choral“ auf Seite 43 der in Nr. 6 der in Lemberg erscheinenden Druckschrift „Przyjaciel ludu“ ddto. 26. Februar 1868 begründe den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, es werde daher die Weiterverbreitung dieser Nummer des „Przyjaciel ludu“ auf Grund des §. 36 des St. G. für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten und hiedurch auf Grund §. 8 P. O. die Beschlagnahme der Auflage dieser Nummer für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 7. März 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 2747. W imieniu Jego c. k. Mości Cesarza c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. post. pras. zawyrokował:

Poezya pod tytułem „Chorał“ w czasopiśmie peryodycznem „Przyjaciel ludu“ Nr. 6 z dnia 13. lutego 1868, na str. 43 umieszczona, zawiera w swojej treści istotę zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65 a. post. karn., przeto dalsze rozpowszechnienie tego numeru „Przyjaciela ludu“ w obrębie całego państwa austryackiego na mocy §. 36. prawa pras. zakazuje się, a tem samem zabranie nakładu na mocy §. 8. post. pras. za usprawiedliwione uznaje się.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 7. marca 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.